

N:o 18.

Af herr **O. A. Ericsson** i Ofvanmyra **m. fl.**, om skrifvelse till
*Kongl. Maj:t rörande ändringar i förordningen angående
försäljning af vin och maltdrycker m. m.*

Under den senaste tiden hafva de starkare maltdryckerna inom vårt land vunnit en utbredning och ett användande, som icke bådär godt. Fosterlands- och nykterhetsvännen åser med stort bekymmer, hurusom dessa drycker alltmer börjat att användas som rusdrycker, hvilka icke allenast tillhandahållas å dertill särskildt afsedda ställen, utan kringföras å vägar och stigar och till och med påtrugas öfver allt i husen. I denna frihet att afyttra de starkare maltdryckerna ligger således en stor frestelse, särskildt för det uppväxande slägtet. Följderna visa sig redan i en råhet och vildhet, som injaga skräck och fasa. Förhållandena på vissa ställen gestalta sig sämre än under husbehofsbränningens dagar. Och likasom då en inskränkning i bränvinshandteringen ansågs af behovet påkallad och vidtogs, bör nu också ett liknande steg med snaraste tagas beträffande de starkare maltdryckerna.

Såväl inom som utom den lagstiftande församlingen hafva också förslag framstälts, som afsett att mota den starkt framvältrande ölflo den, men ännu hafva vederbörande icke enats om någon åtgärd, som i afsevärd mån kunnat hindra dess förderfbringande framfart.

Motståndarena mot en effektiv inskränkning hafva såsom hufvudskäl framhållit, att man ej borde för våra arbetare försvåra åtkomsten af denna dryck, då på många ställen ingen annan stode att erhålla. Denna förmenta olägenhet afhjelpes dock genom att medgifva frihet till försäljning af någon maltdryck med lägre alkoholhalt, t. ex. den ganska allmänt

begagnade och af det stora flertalet såsom nyttig ansedda drycken svagdricka.

Hvad som sålunda borde göras vore,

att en gräns uppdroges mellan starkare och svagare maltdrycker,

att ur förordningen aflägsnades alla stadganden såväl angående handel med de verkliga icke spirituösa dryckerna, kokadt kaffe, té, choklad och dylikt, som ock med svagdricka under 2 1/2 procent alkoholhalt, och

att förordningen, i hvad den rör vin och starkare maltdrycker, bringades närmare förordningen om försäljning af bränvin, med särskildt afseende fäst å kommunalmyndigheternas befogenhet, å ansvarsbestämmelserna för öfverträdelser, å tillverkares försäljningsrättigheter och beträffande utskänkning vid gästgifverier,

samt att försäljning i ringa omfattning utomhus vare sig genom kringförande eller från bord förbjödes och det i § 22 mom. 2 medgifna undantaget för Stockholms stad och statens jernvägsstationer upphäfdes, äfvensom att vin och ölhandeln skildes från annan handel.

Fyra år hafva snart förflutit sedan Andra Kammaren på förslag af sitt tillfälliga utskott n:o 2 med 129 röster mot 72 för sin del beslöt, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhölle, det täcktes Kongl. Maj:t låta omarbета förordningen den 24 oktober 1885 i nyss angifna syfte, men genom Första Kammarens motstånd föll skrifvelseförslaget.

Sedan dess har visserligen en kongl. komité haft frågan om hand, men densammas arbete lyckades ej föra ärendet framåt.

Nykterhetsvännernas hopp i det afseendet blef helt och hållet gäckadt, och ölmissbruket frodas värre än någonsin.

Det är således på tiden, att såväl regering som Riksdag allvarligt beakta hvad som härutinnan kan och bör göras.

Sistförflutne Riksdag vidtog afsevärda åtgärder i syfte att trygga riket för yttre faror, må den visa samma omsorg äfven i att söka skydda vårt folk från inre sådana.

Vi våga alltså vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t låta omarbета kongl. förordningen angående försäljning af vin och maltdrycker m. m. den 24 oktober 1885 i den rigtning,

a) att en gräns uppdrages mellan starkare och svagare maltdrycker,

b) att ur nämnda förordning aflägsnas alla stadganden såväl angående handel med de verkliga icke spirituösa dryckerna, kokadt kaffe, té, choklad och dylikt, som ock med svagdricka under 2 1/2 procent alkoholhalt, och

c) att förordningen, i hvad den afser vin och de starkare maltdryckerna, i tillämpliga delar bringas närmare förordningen om försäljning af bränvin.

Stockholm den 21 januari 1902.

Ollas A. Ericsson.

D. Persson
i Tällberg.

G. Lindgren,
Islingby.